

kommende gerne vil stemme — som vi i det hele gøre fra denne Side af Tinget — for det af Mindretallet opstillede Forslag, uanset at det selvfølgelig koster mig Overvindelse at gaa med til en Del af Forslaget, men jeg gør det her, fordi det har Betydning for mig at faa gjort en Begyndelse. Naar jeg nu nylig hørte i de Bemærkninger, som den højtærede Minister gjorde til Sagen, at han udtrykkelig erklærede — ikke blot gentog, hvad jeg ser, at den højtærede Minister har udtalt andetsteds —, at vi maa give Tid, at den danske Industri ikke i Aar kan vente at faa noget af dette Arbejde, men maaske næste Aar vil kunne faa det, naar den bliver billigere, og naar vi høre den højtærede Minister sige, at han savner Bemyndigelse til at forhandle, selv kun om Bygningen af disse 6 stakkels Rangerlokomotiver, saa forekommer det mig at være en stærk og forøget Opfordring for os, der ere med til at give Sagen vor Tilslutning, til at stemme for dette Forslag, for at den højtærede Minister kan faa den Bemyndigelse, som han udtrykkelig erklærer, at han savner.

K. M. Klausen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bygningen af de 2 Godslokomotiver paa Statsbanernes Værksteder udtalte den højtærede Minister, at det vilde være uheldigt, om man kom ind derpaa. Det Uheld kan i alt Fald ikke være større, end at Staten magter at bære det. Det Tab, der kan være Tale om i allerværste Tilfælde, kan da ikke være større, end at vi udmærket godt kunne bære det. Jeg forstaar derfor ikke, at man af den Grund skulde lade sig afskrække fra at gøre et Forsøg. Naar den højtærede Minister sagde, at Pladsen ikke tillader det, saa kan jeg neppe tro, at det forholder sig rigtigt, naar man lige har faaet oplyst, at man paa Statsbaneværkstederne har kunnet omtrent nybygge 4 Lokomotiver for Slangerup-Banen. Der maa jo saa ogsaa være Plads til at bygge de 2 Lokomotiver, der her er Tale om.

Hvad angaar den uheldige P-Type, som vi have faaet ind, og som Statsbanedelen er ved at opgive igen for at gaa over til en ny Type, da sagde Ministeren, at han ikke havde Oplysninger derom. Det forundrer mig, at en saadan Sag kan være undgaaet den højtærede Ministers Opmærksomhed, for det er dog en Sag, synes jeg, af den alvorligste Betydning for Statsbanerne, at vi have faaet Lokomotiver af denne Type for over halvtredie Millio-

ner, og det saa viser sig, at de nu skulle kasseres, fordi de ikke kunne benyttes til det Brug, som de vare anskaffede til.

Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister vil undersøge de Anker, jeg fremførte om Værkstedforholdene ude ved de nye Statsbaneværksteder. Det er min Overbevisning, at hvis Fabriktilsynet kom derud, vilde man kræve Ændringer indførte, som ere nødvendige for at bevare Arbejdernes Sundhed.

Der var en anden Udtalelse af den højtærede Minister, som jeg glædede mig ved, og som jeg er sangvinsk nok til at vente mig noget af, nemlig den, at vi om Spørgsmaalet om Bygningen af Lokomotiverne ville kunne faa en Forhandling mellem Ministeren og Finansudvalget. Jeg vil da haabe, at denne Forhandling muligvis vil kunne føre til et Resultat, saa at der kunde blive gjort et Forsøg allerede i Aar.

Derefter skal jeg henvende et Par Ord til den ærede Ordfører. Han udtalte i Dag, at det var et hæderligt Tilbud, der forelaa fra Frichs Efterfølgere i Aarhus, et Tilbud, der nærmede sig henimod det rimelige. Saadanne Udtalelser har jeg aldrig før hørt fra den ærede Ordfører, og jeg synes, at disse Udtalelser aabne en Mulighed for, at vi maaske kunne mødes paa dette Omraade. Saa fortsatte imidlertid den ærede Ordfører: Men Forskellen i Prisen mellem dette Tilbud og de to Tilbud, som ere indkomne fra de to Outsiders, kan man vel godt kalde dem, der ere gaaede saa frygtelig langt ned i Prisen, er dog meget stor. Ja, det indrømmer jeg, Forskellen imellem disse to laveste Tilbud og det indenlandske Tilbud er saa stor, at det vil koste Statskassen omtrent 26,000 Kr. at tage det indenlandske. Men man maa dog yderligere huske, at til Prisen for de udenlandske Lokomotiver maa yderligere lægges Betalingen for Tilsynet. Jeg har tidligere under disse Forhandlinger oplyst, at Tilsynet med Bygningen af et Lokomotiv i Udlandet kan løbe op til henimod 600 Kr., medens Tilsynet med Bygningen af et Lokomotiv her i Landet, f. Eks. hos Smith, Mygind & Hüttemeier kun har kostet 14 Kr. Her er der altsaa ogsaa en ret betydelig Besparelse af 5—600 Kr. paa hvert Lokomotiv, dette maa dog ogsaa tages med i Betragtning.

Den ærede Ordfører spurgte mig — og han ønskede at faa et klart Svar, og det skal han faa — om jeg kunde gaa med til i Aar at overlade Frichs Efterfølgere i Aarhus at bygge de 6 Rangermaskiner,